

Братство

Богуна

ДУХ! ВОЛЯ!

БОРОТЬБА!

2
стор.

47 кілометрів у глибину ворожого тилу: для "Богдани" це – запросто

3
стор.

Класний артилерист – це "Красний"!

4
стор.

Чи має земне суспільство боятися Армогедону?

ДВА РОКИ ПОЗАДУ: Є ЗВИТЯГА І ЗДОБУТКИ, АЛЕ БІЛЬШЕ – ПРО ВИСНОВКИ ТА УРОКИ

ЗА КІЛЬКА ТИЖНІВ ПОЛКОВНИК ОЛЕКСАНДР УСТИМЕНКО ВІДЗНАЧИТЬ ЗНАКОВИЙ РУБІЖ У СВОЇЙ ВІЙСЬКОВІЙ КАР'ЄРІ. 19 БЕРЕЗНЯ 2024-ГО РОКУ МИНЕ ДВА РОКИ ВІДТОДІ, ЯК ОЛЕКСАНДРА ВІКТОРОВИЧА ПРИЗНАЧИЛИ НАЧАЛЬНИКОМ ШТАБУ НОВОСТВОРЕНОЇ ПЕРШОЇ ОКРЕМОЇ БРИГАДИ СПЕЦІАЛЬНОГО ПРИЗНАЧЕННЯ ІМЕНІ ІВАНА БОГУНА. ХТО, ЯК НЕ НАЧАЛЬНИК ШТАБУ, ЗНАЄ БЕЗЛІЧ ЕПІЗОДІВ, ВИПАДКІВ ТА ІСТОРІЙ, ПОВ'ЯЗАНИХ ІЗ СТАНОВЛЕННЯМ У СКЛАДІ БРИГАДИ ІМЕНІ БОГУНА КОЖНОГО ЇЇ ПІДРОЗДІЛУ. ЗВІСНО, НА ПИТАННЯ ПРО ТЕ, НАСКІЛЬКИ ВДАЛО І СПОВНА БУЛО ВИКОНАНЕ ПОСТАВЛЕНЕ КЕРІВНИЦТВОМ ЗСУ ЗАВДАННЯ СТВОРИТИ ПОТУЖНИЙ ПІДРОЗДІЛ СПЕЦІАЛЬНОГО ПРИЗНАЧЕННЯ, ЯКРАЗ І МОЖЕ ВІДПОВІСТИ НАЧАЛЬНИК ШТАБУ ЦЬОГО Ж ПІДРОЗДІЛУ. ТОМУ НАШУ РОЗМОВУ ІЗ ПОЛКОВНИКОМ ОЛЕКСАНДРОМ УСТИМЕНКОМ МИ ЯКРАЗ ІЗ ЦЬОГО І РОЗПОЧАЛИ.-

– Ті завдання, які ставилися перед командуванням бригади імені Богуна на етапі її формування, виглядали напрочуд відповідально. Зрозуміло, що ситуація в країні у березні 2022-го року була надто тривожною. Якщо точніше – зловісно тривожною і не віщувала нічого доброго, окрім видимої перспективи розгортання тотального спротиву розпочатій агресії з боку російських військ. Те, що спротив має бути вміло, професійно та досконало організований, розуміли багато людей. І саме тому вже із перших тижнів формування бригади, ми приділяли головну увагу відбору людей, намагаючись укомплектувати новостворювані підрозділи випробуваними людьми. Насамперед вітався будь-який бойовий досвід у новобранців, які до нас тоді потрапляли. Щодо моїх обов'язків, то, окрім вище зазначених питань та постійної уваги щодо комплектування новостворюваних батальйонів, головним моїм завданням стало створення дієздатного штабного механізму для всієї бригади, який би був здатен вирішувати будь-які поставлені командуванням ЗСУ завдання. Ще одне завдання – створення штабів батальйонів, які формувалися прямо на марші і ледь не одразу вирушали в район інтенсивних бойових дій. Першим було сформовано 515-й батальйон спеціального призначення, який у щойно сформованому вигляді був відпра-

влений на криворізький напрям. Слідом у район безпосередніх бойових дій рушив другий за ліком підрозділ нашої бригади – 516-й батальйон, який отримав своє бойове хрещення на Чернігівщині. Ну, а третій із одразу сформованих батальйонів, 517-й, рушив на Донеччину. Трохи більше часу нам дісталося для формування четвертого батальйону бригади, який пройшов ретельний чи навіть скрупульозний процес відбору, перш, ніж опинитися на Харківщині. Однак, відповідаючи на поставлене запитання щодо повноти виконання завдання зі створення окремої бригади спеціального призначення, то такого завдання з чисто об'єктивних причин сповна виконати не вдалося. Адже вже восени 2022-го року усі утворені у складі бригади імені Богуна батальйони знаходилися поза межами основної дислокації бригади і кожен із батальйонів знаходився в оперативному підпорядкуванні різних угруповань ЗСУ.

– Ваша думка і ваша оцінка тих змін, які сталися за майже два роки із підрозділами 1-ї окремої бригади спецпризначення ім. Богуна у плані зростання їх виучки та злагодженості, накопиченого бойового досвіду і загартування.

Продовження на 2 стор.

ДВА РОКИ ПОЗАДУ: Є ЗВИТЯГА І ЗДОБУТКИ, АЛЕ БІЛЬШЕ – ПРО ВИСНОВКИ ТА УРОКИ

Продовження. Початок на 1 стор.

– Якраз тут зміни сталися чи не найбільші, найважливіші і найсуттєвіші. Дуже багато підрозділів практично із усіх батальйонів бригади мали можливість використати будь-яке фронтове затишся чи етап передислокації, коли завжди можна знайти день-два, а то й більше, для навчання в умовах полігону, який ми ж самі і створювали та облаштовували. В принципі, інакше й бути не могло, оскільки навчальні завдання та процес бойового злагодження проходили із врахуванням тих реалій, які виринали безпосередньо у процесі виконання бойових завдань. З'являлася нова зброя, формувалися нові підрозділи і без навчання, без наполегливих тренувань у бій вирушати не можна було.

– А той фронтовий гарт, який із березня 2022-го року отримували підрозділи 1-ї окремої бригади спеціального призначення ім.Богуна, міг певним чином компенсувати повноцінний навчальний процес в умовах стаціонарного навчального центру чи такого ж багатопільного полігону?

– Безумовно – ні! Дехто каже, що найкраща наука, то бойовий досвід, проте більше користі для новачків принесе навчання в умовах, які для цього призначені. Тим паче, що будь-який новосформований підрозділ має пройти щонайменше тримісячний курс інтенсивного навчання в залежності від функціональних завдань кожного із підрозділів. Тому вже восени 2022-го, перебуваючи на Харківщині, штаб нашої бригади започаткував системні заняття для командирів взводів та рот практично усіх батальйонів бригади. Це дало неабиякий ефект для зміцнення боєздатності підрозділів бригади, а офіцерський склад відчутно зміцнів.

– Олександр Вікторовичу, у цьому ж сенсі до вас наступне запитання: а як має реагувати військова освіта у плані підготовки молодших командирів, а також офіцерів штабів. Із огляду на висновки, зроблені упродовж цих двох років масштабних бойових дій?

– Перш за все, війна вкотре примушує засвоїти висновки щодо пріоритету практичного навчання у порівнянні із вивченням суто теоретичних знань. Пропорція також відома – 30% навчального часу у військових вузах мають бути приділені теорії, а відповідно 70% занять мають бути суто практичного спрямування. Переконавшись, що умови, наближені до реалій бойової обстановки, неважко створити, але військовий повинен знати, як діяти у тій чи іншій ситуації з усіма складнощами та несподіванками. Обов'язкова умова – аналіз кожного навчального елемента чи епізоду, аби розуміти усі допущені помилки, промахи та недоліки. Мені особисто пригадуються навчальні семестри в стінах Національного університету оборони України, коли ми після двох, чи максимум трьох, місяців те-

оретичного навчання, надалі упродовж півроку виконували практичні завдання.

– Якщо повернутися до театру військових дій, то сьогодні перед підрозділами ЗСУ дуже гостро постало питання щодо успішності наступу з метою звільнення окупованих ворогом територій. Що важливо врахувати для внесення змін у нашу наступальну доктрину?

– Безумовно, якою досконалою чи глибокошелоюваною не була б система укріплень нашого супротивника, вихід із такої ситуації є. Те ж саме стосується старих, тепер точно вже колишніх методів та способів подолання мінних полів. Тактика нищення найближчих і глибоких тилів противника, щоб примусити ворога сидіти у траншеях чи бліндажах на голодному пайку відсутності БК, має набути найбільшого, якщо не тотального поширення. Зрештою земля справді має горіти у тилу окупанта. Звісно ж, для цього потрібні потужні озброєння, в тому числі і обов'язково – зброя дальнього враження. У нас цього поки що не вистачає і ворог сподівається завдати нам сильних і руйнівних ударів.

– Відомий вислів про те, що маленька радянська армія ніколи не виграв війни у великої радянської армії сьогодні випробується на полях військових битв. Але питання у тому, чи змогли ЗСУ відійти від старих військових традицій? А потім – як нам це зробити?

– На жаль, радянщина поки що присутня у житті і діяльності ЗСУ. Тут дві причини: так швидко в умовах становлення нової держави позбутися колишньої спадщини було важко. І, будемо відверті – цього мало хто хотів. І, звісно – мало хто робив. Проте сувора нинішня реальність змушує відходити від колишньої практики і рішуче впроваджувати нові підходи військової науки. Щонайперше, швидко накопичення, аналіз та висновки на основі великого масиву інформації. Далі, ми не повинні забувати про індивідуальний підхід до військовослужбовця, як людини-особистості, знаючи і враховуючи її сильні і слабкі сторони. У цьому ж сенсі хотілося б сказати про довіру до молодших командирів, щонайперше – до командирів рот, підготовка яких має значно покращитись. Ну, а система навчання та військової освіти має бути наріжним каменем новацій у нинішніх ЗСУ. При цьому ми не можемо визнавати тих прогалин, які є у матеріальному забезпеченні наших підрозділів. Озброєння, техніка і амуніція – все це має бути аксіомою в плані гарно вишколеного війська. Зрештою ми маємо відійти від низки шаблонів, які відверто застаріли і не завжди виправдані. І ще одна річ, яку забувати не слід. Противника завжди, на кожному етапі протистояння із ним треба достеменно знати. Тоді ми зможемо моделювати і правильно передбачати більшість його рухів і дій.

– До речі, Олександр Вікторовичу, а чи могли ви передбачити, або хоча б уявити, що нам доведеться вести ось таку, дуже складну і жорстоку війну із країною – сусідом, яка упродовж десятиліть здавалася дружньою країною?

– Відповім чесно – не міг подумати. А до 2014-го року ще й навіть не уявляв. І на те були вагомі і всім відомі причини. Колишнє перебування у складі єдиної держави, тривала ідеологічна та агітаційна обробка українського народу. Відповідні стереотипи дійшли до рівня державної політики. Деякі події нашої історії просто змушували нас ставитись до росії, як до держави – імпераліста, для яких Україна та українці бачились, як велике і досить продуктивне підсобне господарство. А коли вони зрозуміли, що українці не бажають жити за кремлівськими лекалами, придумали "руський мир" і пішли війною. Проте – нам своє робити! Ми переможемо і здобудемо право на свій шлях у світовій історії. Слава Україні!

Унікальна, універсальна і така рідна "Богдана"

Коли кажуть про те, що підрозділи ЗСУ мають чудову і найсучаснішу артилерійську зброю, то у якості прикладу зазвичай називають "Богдану". Якщо точніше – самохідну колісну гаубицю 2С22 "Богдана" калібру 155 мм. Про розробників, про випробувальників "Богдани" в Україні немало писалося, але найкраще про зброю можуть розповісти ті люди, які її ледь не щодня використовують у справжній бойовій обстановці. Саме про це ми й говорили із командиром одного із розрахунків артилерійського підрозділу Першої окремої бригади спеціального призначення імені Богуна.

– Розкажіть, будь ласка, що це у вас за зброя така?

– Ця "чудо зброя" – це самохідна колісна артилерійська установка 2С22 "Богдана". Вона зроблена в Україні, у порівнянні

все на великих площах, адже касета покриває 300–400 м.

– Скільки в день приблизно у вас виходить розхід БК?

– За день це може бути від 30–40 сна-

із іншими, навіть самохідними гарматами, її унікальність полягає у тому, що вона може швидко займати вогневі позиції, відпрацьовувати та дуже швидко згортатися і від'їжджати в укриття. Як правило, на все і про все артилерійському розрахунку відводиться не більше 30-ти хвилин. Таким чином, особовий склад і сама гармата більше знаходяться в безпеці.

– Давно ви працюєте на ній?

– Бойові завдання виконуємо півроку – успішно виконуємо, вбиваємо підарів регулярно.

– Яка ефективна дальність її ефективна дальність?

– До 47 км.

– Основна задача – контрбатарейна боротьба?

– Гармата має універсальні характеристики. Прекрасно працює у ході так званої контрбатареїної боротьби, а ще краще себе зарекомендувала під час роботи по живій силі, по техніці противника. Та що там казати – за час, коли ми воювали разом із "Богданом", нам доводилося виконувати завдання будь-якого виду і так само – будь-якої складності.

– Це натівський калібр?

– Так, "Богдана" – це гармата нового покоління, яка стріляє 155-мм снарядами натівського стандарту.

– На одному із відеоепізодів йшлося про враження "Богданом" живої сили противника касетними боеприпасами. Наскільки ефективна така робота?

– Касетними снарядами по живій силі – це найефективніший спосіб знищення живої сили рашистів. В основному тому, що касетні боеприпаси демонструють великий радіус дії. Фактично за допомогою касетних боеприпасів ми насипаємо по площі. При цьому, знищується в принципі

рядів. Буває, у найважкі дні десь до 80–100 снарядів – "кабанів" може вилітати зі ствола "Богдани". Проте це відбувається у момент найбільш інтенсивних боїв.

– Розкажіть, як ваш розрахунок підбив танк? Це ж рухома ціль, в принципі не так і легко її знищити.

– Поступила задача – зайняти позицію і очікувати поки буде можливість пострілу по танку. На долю секунди він зупинився. В нас чудовий наводчик, якщо чесно, то самий кращий – за мить навівся туди, де сталася затримка танка. Причому зробив це ідеально. Ну, а постріл "Богдани" для будь-якого танку за умови влучання означає смертельний вирок.

– Які відчуття у вас були після того як ви дізналися про це?

– Словами важко розповісти про ті відчуття. Коли ми дізналися, що ворожий танк разом із екіпажем згоріли заживо за пару секунд. Слід сказати, що ми довго чекали на цей постріл. Стояли на добрячому морозі – чекали зо дві години. Але ж – таки дочекались, поки він зупиниться, навідник дуже вправно і швидко спрацював, аби вже першим пострілом вразити вражу машину. Це було кілька місяців тому, а відчуття такі, що залишаються на все життя.

– Це вияв справжньої майстерності і далеко не кожен розрахунок ось так ювелірно може влучити з далекої відстані у ціль, яка весь час рухається?

– Це розрахунок який пройшов гарне бойове злагодження і виконав не один бойовий виїзд. У нас був справді солідний бойовий досвід і свою гармату ми знаємо і відчуваємо просто чудово. Зрештою, так просто не сядеш і не зробиш такий постріл.

– А якщо порівнювати з західними зразками, із тією ж французькою гарматою Caesar? Що із цього приводу можете сказати?

– Не знаю. Поки що не довелось працювати на західній техніці. Ми працюємо на тому, що у нас є, і ця техніка нас не підводила ні разу. Ми їй дуже вдячні, що вона в нас, що ми можемо працювати на такій машині і вражати противника практично щодня.

– Що б ви побажали ось зараз своїм побратимам – артилеристам на всьому фронті?

– Щоб кожен постріл точно в ціль. Удачі і щоб всі були живі й здорові. А також – цілі і нешкоджені.

На втому жалітися нам поки не доводиться

Ще один командир розрахунку самохідної колісної гаубиці 2С22 "Богдана" із бойовим псевдо "Красний" має потужний бойовий досвід, а його військова біографія тісно пов'язана із участю у найзапекліших і водночас успішних ударах української зброї "Красного" сміливо можна зачислити до ветеранського складу українських артилеристів. Бо розпочинав свою службу ще у 2021-му році у складі добре відомої у боях на Донбасі окремої 40-ї артбригади. Добре знає роботу та особливості експлуатації самохідних гармат "Мста" та "Гіацинтів". Звісно, як тільки на озброєння ЗСУ надійшли "Богдани", їх довірили найкращим та вже досвідченим артилеристам. Так "Красний" потрапив до складу Першої окремої бригади спеціального призначення ім. Богуна, де "Богдани" розпочинали свій бойовий похід у війні із рашистським агресором. Тепер усім відомі враження "Богдани" по зачистці від рашистів острова Зміїного і тут без розрахунку "Красного" також не обійшлося. Район Сіверська, Борової розрахунок "Красного" знає як домашній регіон. Дехто воює тут вже втретє і вважає ці місця своїми рідними. Тут артилеристам відома кожна дорога, а більшість позицій також давно апробовані.

— Нам розповіли, що ваша "Богдана" найсучасніша серед усіх своїх модифікацій

— Так, тут покращена сама база, а саме шасі значно вдосконалене. Пневмоход неабияк вдосконалює роботу розрахунку.

— А гармата така сама?

— Ні, вже більш вдосконалена і дороблена. Щоправда, не хватає механізму досилання. Ну то вже так — то все вручну робиться. Досилання у нас відбувається вручну.

— Розрахунок гармати — це скільки людей?

— П'ять. Командир гармати навідник і номера обслуги і водій, це постійно.

— А хто чим займається? Чи у вас є зміни?

— У нас є чотири екіпажі які постійно в змінах. Вони міняються, щоб люди мали змогу трішечки відпочивати, адже працює.

розрахунку "Богдани" дуже важка. Якщо вдень доводиться робити до півсотні пострілів, то це титанічна праця і в такому ритмі один екіпаж довго не витримає. Тим паче треба пам'ятати, що гарно, швидко і влучно стріляти може екіпаж зі свіжими силами.

— Ваші завдання — це враження живої сили чи, все ж таки, техніки противника?

— Буває по-різному, в залежності від ситуації. Буває скупчення живої сили, буває техніка це вже я кажу по ситуації. Сьогодні роботи у нас поменшало через усім відому прикрість — зменшення кількості снарядів. Проте свою роботу "Богдана" виконує справно: є так звані планові цілі, по яких ми працюємо буквально кожного дня, "на заборону" є, під стріми працюємо. Ну, вже менше, не так як минулого літа, але все рівно працюємо.

— Після того, як "Богдана" пішла у серійне виробництво, вас, як досвідченого артилериста, залучалися до навчання нових екіпажів?

— Так, звісно — якраз нас звідси забирали у серпні 2023-го, і ми навчали молоді екіпажі

— Як досвідчений артилерист, що можете сказати про молодь, яка приходить освоювати мистецтво гармат?

— Вони працюють, хлопці красавчики. Не дивлячись на молодість, на відсутність бойового досвіду, вчать дуже швидко, майже блискавично. Причому вчать не просто бути у складі розрахунку, а влучно стріляти. Так що до них жодних претензій немає.

— Війна сьогодні досягла такої фази, що багато людей відчують втому. Але ж противник і досі навпроти і де черпати сили для важких боїв?

— Ну, кожен знав куди він йде, так що жалітися нема на що і немає кому. Безумовно, ми стомилися, але ж кожен із нас із цього приводу має власну думку. Окрім того, якщо є змога відпочити, якщо хлопці чогось не знають чи по стану здоров'я (хтось захворів), ми стараємось замінювати людей і берегти їх, бо це наш бойовий потенціал. А загалом поки що народу бракує. Як кажуть тут, у нас є куди міцнішати і поповнювати наші лави.

"Автор "Словоспіву" у ліцеї

Початок лютого для вихованців Київського військового ліцею ім. Богуна запам'ятався зустріччю Дмитра Лінартовича з ліцеїстами

Вихованці Київського військового ліцею імені Івана Богуна мали змогу послухати історії про буденне життя на фронті, які надихають на творчість, не дозволяють падати духом, а заохочують залишатися вірним собі і нашій державі. Таким в очах усіх присутніх постав Дмитро Лінартович — заслужений артист України, актор театру та кіно, поет-словоспів, який із серпня 2022 року пішов на службу до лав Збройних Сил України.

У тому ж 2022-му Дмитро встиг взяти участь у звільненні Херсонщини, а далі — у боях за Бахмут і Соледар. За його ж словами, саме його викладацька та акторська діяльність не завадила, а навпаки, допомагала Дмитру Лінартовичу переживати і витримувати найважчі ситуації, які виникають у щоденному фронтівому житті.

У своєму виступі перед ліцеїстами пан Дмитро виконував під гітару пісні свого "Словоспіву", написані під час реабілітації після важкого поранення у Соледарі. Тут же, у ході зустрічі із ліцеїстами, Дмитро Лінартович долучився до акції "Військо читає" — подарувавши бібліотеці ліцею і самим ліцеїстам збірку з підписом. Варто зауважити, що ліцеїсти із захопленням слухали мелодії пісень воїна, який знає про війну майже все і знає не із розмов. Тому вдячність Дмитрові за виступ у середовищі ліцеїстів була зустрінута оплесками.

До танкових дуелей не доходило, але 70 пострілів в день — це запросто!

Із навідником одного із екіпажів танкового підрозділу Першої окремої бригади спеціального призначення імені Богуна вдалося поспілкуватися якраз у період короткого відпочинку всього підрозділу. Навідник має дуже пристойний послужний танковий стаж, бо ще у 2000-му році, коли служив у Збройних Силах, пройшов вишкіл у навчальному центрі "Десна".

Звісно ж, нинішня війна стала більш жорсткішим випробуванням, але фах танкіста-навідника знадобився неабияк. За півтора роки танковий екіпаж нашого співрозмовника побував у багатьох місцях боїв, де знаходились підрозділи "богунської" бригади. Звісно ж, кожен регіон запам'ятався по особливому, але починаємо обговорювати фронтову географію нашого навідника-танкіста із містечка Часів Яр, що на

Донецчині. Каже, що "веселіше всього" було якраз там. Цікаво, що свій перший виїзд на позиції, аби вдарити по цілях противника, екіпаж нашого співрозмовника здійснив також біля міста Часів Яр. За його ж словами, перші 7-8 виїздів на закриті позиції для нанесення бойового враження, проходили не дуже вдало, бо злагоженості екіпаж ще не мав, хоча усі його члени були фаховими танкістами. Та й на відповідь з боку рашистської артилерії наварались також вже у перші дні боїв. Проте дуже швидко, за тиждень — два бойових виїздів, досвід і впевненість у своїх силах прийшли, як щось буденне, проте це не означає, що кожен виїзд сьогодні чи завтра не вимагає дуже серйозної максимальної зібраності і взаємодії. Навідник прекрасно розуміє, що левова частка успіху танкового екіпажу у бойовій обстановці залежить саме від нього. Так звана перезарядка після пострілу і новий постріл вимагають якомога більшої вправності та швидко-

сті. Ну, а коли за день доводиться випустити у бік ворожих позицій по 60 чи по 70 снарядів. Не щодня і не щодоби, але бували періоди, коли за три тижні нашому співбесіднику доводилося випустити у ворожий бік 700 снарядів. Це дуже виснажлива праця, на межі фізичних сил. При цьому важливо, аби кожен снаряд досяг цілі і завдав для ворога максимум шкоди. Дуже важливо правильні координати нам передавати для завдання. І, знову ж таки, під час стрільби ще важливіше надсилати поправки, аби ціль не змогла (не встигла) зникнути чи сховатися в укриття. Найкраще у цьому стосунку ми працювали під Бахмутом, де встигали по 6-7 снарядів спрямовувати у великі скупчення наступаючих штурмовиків. Ще одна особливість танкіста — навідника полягає у тому, що безпосередньо побачити наскільки сповна вражений твоїм пострілом об'єкт, не можна. Це лише у фільмах показували, як танки стріляли прямою наводкою і навіть йшли у атаку один навпроти одного

— А нині так званих "танкових дуелей" вже не буває?

— Можливо й бувають, але дуже рідко. Мені принаймні не доводилося змагатися із рашистами у стрільби, щоб відповідати постріл на постріл. Хоча мої колеги із бригади розповідали, що їм доводилося і такі завдання вирішувати.

— І які результати?

— Ну, раз я з ними говорив про ті бої, значить результати успішні, бо в іншому разі, коли ворожий танк поцілить у твій, шансу залишитися неушкодженим небагато.

— А які найцікавіші для танкіста події і що для вас і ваших побратимів

в екіпажі є переможний результат?

— Це найлегше для мене запитання, бо тут усе просто: якщо ми поцілили і досягли поставленої мети, то це найбільша радість. Усе інше — підпорядковані питання, які стосуються підготовки екіпажу, навчання та потреби у БК, яку ми відчуваємо дуже гостро. Адже не секрет, що за умови кращого постачання снарядів ми б навіть за допомогою танків могли б досягти значно кращих результатів. На популярне у підрозділах запитання щодо порівняння небезпеки від артилерії ворога чи ворожих дронів, навідник танка сказав, що поки що вогнева могутність артилерії сильніша, аніж шкода від дронів. Щоправда, артилерія має стріляти по гарно вивірених координатах. Щодо дронів, то вони дуже швидко набирають своєї значимості та ваги не лише на "передку", але й далі, дістаючись навіть глибоких тилів.

Звісно у нашій розмові виникла тема ворожих танкістів і ворожих танків. Щодо танків, то вони в основному схожих моделей, що в ЗСУ, що в армії агресора. Однак особливість танкового підрозділу бригади імені Богуна полягає у тому, що усі дев'ять танків батальйону мають виключно трофейне походження. Танкісти їх привели до тями, гарно обслуговують, так що техніка не підводить практично ніколи. Танки Т-72 краще почувуються в укриттях, бо вони краще пристосовані для оборони. А Т-80, маючи більш потужні двигуни від гелікоптера, краще почувуються на марші, а також — під час виконання штурмових завдань. Головне, на думку навідника — танкіста, побільше БК і запасних частин для виконання ремонтів. А так все добре і-повний вперед!

Армогедон – вплив Аріїв на хід планетарних змін

ЗРАЗОК АРІЙСЬКОГО НАГРУДНОГО СИМВОЛУ ДУХОВНИКА-ВЧИТЕЛЯ НАЙВИЩИХ ІРІЙНИХ РІВНІВ

Варто зазначити, що в далекому минулому, за сотню тисяч років до нас, Земля вже проходила п'ять таких очищень, п'ять Апокаліпсисів. Останній з них отримав назву Біблійного Потопу. Такий був пов'язаний з руйнуванням тогочасного осередку планетарного зла – темної цивілізації острова Атлантида.

Нагадаємо, що предки добре розуміли сакральне значення важливих, вживаних ними понять. Так слово **АПОКАЛІПСИС** означало: Активні **Переміни** **Отцеві** **Кормління** **Атманського/духовного** – **Ліки** **Правдиві** **Світлого** **Ірію** **Системи**. А слово **АРМОГЕДОН: АРІЇ** **МО**гутні **Є** **ДО** **Низу/в** **Мир** **Землі** (як поява загонів Аріїв на Землі).

Стосовно Аріїв слід зазначити, що вони є Рахманами найвищих рівнів посвяти, або Рахманами-Аріями, душі яких належать до Кола Отця Господа (Творця, Сварога, Інтри). З усієї кількості душ Аріїв у Праві, лишень незначна частина, менше одного відсотка, перебуває нині в Яві.

У нашому Всесвіті Арії мають свій планетарний Мир, який формує народ ювал. В ньому суспільство збудоване за найвищими зразками людської любові, доброти, шанобливого ставлення до Творця, Закону Творця та Прави.

Представники народу ювал, як втілені Арії, час від часу являлись та являтимуться в Мир Землі, щоб відновити на Землі законність Небесну.

Щоб глибше зрозуміти це, варто прочитати інтернет-статті з такими назвами:

- "ПРАВОСЛАВНИЙ СВІТОГЛЯД ПРО БОРТЬБУ ЗІ ЗЛОМ";
- "ТВОРЕЦЬ – ОСНОВА ЖИТТЯ НАШОГО ВСЕСВІТУ";
- "ЧОМУ ПРЕДКИ ВВАЖАЛИ ПРАВУ БРАТСТВОМ ОТЦІВ ГОСПОДНІХ?";
- "ДУХОВНІ ПРОВІДНИКИ ВСЕЛЕНСЬКОГО ЛЮДСТВА".

За давніми переказами від Рахманів і Характерників, саме Арії з народу ювал є найвищими духовними вчителями в явлених Мирах нашого Всесвіту. Саме їх посланці в часі Апокаліпсисів беруть участь у Армогедоні та відновлюють світлість суспільств, які були уражені **антисвітом** та мають темну яву.

В далекому минулому, для відновлення світлих суспільств в явлених Мирах, Арії формували **духовні столиці** з яких ширили просвітництво та навчали людей берегти **православний світогляд**.

Після останнього Апокаліпсису на Землі (Біблійного Потопу та нищення темної цивілізації Атлантиди), їх нащадки за-

снували **Арту** – сакральне святе місто де зберігався сакральний спадок Аріїв, де діяла Троянь (духовна влада з трьох найвищих Рахманів), де керували суспільством БУСи (високодуховні мирські очільники).

З черговою атакою носіїв темних ідеологій на Землю, а така почалась з переселенням на планету племені **гадкаду** більше 7 тисяч років тому, розгорнулось нове протистояння антисвіту зі світлим людським суспільством, з носіями православного світогляду.

Події на планеті проходили так, що до середини 1 тис. до н.е. було атаковано головну духовну столицю на Землі – **Арту в Арганії**.

Арта зазнавала руйнування, проте згодом її діяльність поновились в Аргі-Соуренжі, а далі **Соуренжі** (про це читайте в інтернет статті "ВІЙНИ ПРОТИ СЛОВ'ЯНСЬКОГО СВІТОГЛЯДУ"). Соуренж став духовно-адміністративною столицею центрально-слов'янського союзу, який звався **Дулібським** (Дулібія).

Проте і нова слов'янська столиця, Соуренж, потерпала від ворожих атак. На початку 9 ст. н.е. вона, як і Арта, зазнає обширних атак і перестав діяти через підкинуту ворогами **духовну чуму** (темне енерго-польове ураження місцевості на два століття).

У цей час спадок сакрального міста перейняли навколишні містечка в системі **Роксолані** – паланкового утворення між річками Стир і Случ в центрі Волинських земель. Ці ж містечка отримали функції загальнослов'янського Рахманського духовного центру.

АРТА – СТОЛИЦЯ АРТАНІЇ, ДУХОВНА СТОЛИЦЯ ПЕРШОЇ РАХМАНСЬКОЇ ТРОЯНІ І БУСА

З 9 по 14 століття центральнослов'янська державність, з осередком у Роксолані, отримала назву **Рось**. Проте через фальсифікацію **яхами-московитами** давніх слов'янських літописів (первісно писаних велесовицею) вчинених з допомогою штучної візантійської кирилиці, її було перетворено на **Русь**.

В часі 14-15 століть православний світогляд та традиції арійства берегла нова держава, утворена на базі держави Рось, яка звалась **Волинню**. З 15-16 століть, ця держава носить назву **Волинь-Україна**, а згодом, з 17 століття – **Україна** (дивись інтернет-статтю "КАРТИ РОСЬКИХ ЗЕМЕЛЬ ПІЗНЬОГО СЕРЕДНЬОВІЧЧЯ: ВОЛИНЬ-УКРАЇНА XVI-XVII СТ.").

На Волині-Україні зберігався давній рахmano-арійський вишкіл, найперше у Пересопницько-Білівській школі, яка була неподаляк від Рівного, де плекались традиції підготовки **характерників**.

Ширше про явище характерництва чи-

планетарні зміни, які Рахмани та Характерники минулого, знавці православного світогляду, називали **Апокаліпсисом**, є очищенням **Миру Землі** від злостливості антисвіту, від бруду та агресії темної яви. В історії нашої планети кожен наступний Апокаліпсис підкріплюється **Армогедоном** – приходом на планету небесних посланців, Аріїв, провідників Закону Творця, мудрих засновників справедливого земного суспільства. Завданням Аріїв завжди було одне – **утвердження на планеті Нового Миру Нової Землі**.

тайте у таких інтернет-статтях:

- "ХАРАКТЕРНИЦТВО – ВІД МИНУЛОГО ДО МАЙБУТНЬОГО: ПРО БРАТСТВО БОГУНА";
- "ПОЯВА ХАРАКТЕРНИКІВ ТА ВИНИКНЕННЯ ХАРАКТЕРНИЦТВА: ПРО МИНУЛЕ ДУХОВНИХ ВОІНІВ-РАХМАНІВ".

Держава Україна 17 століття, існування якої заперечують історики імперського штибу, розквітла у часи **Івана Богуна**, керівника Першої Рахманської Трояні та її БУСа.

Богун продовжив державні реформи попередників, як і модернізацію армії, посиливши вплив характерників з Волині на процес військового вишколу, особливо в заснованій у 14-15 століттях твердині на Дніпрі – **СІЧі** (Світло Ірію Чисте).

Своє випробовування на міцність українська армія Богуна пройшла в Роксоланії, в ході **Берестецько-Мізоцької** битви, де знакову роль зіграли носії арійських знань – загони воїнів **Характерників** (дивись відеофільм "**Берестечко, битва за Україну**", частина 1 та частина 2).

В ОСНОВІ ХАРАКТЕРНИЦТВА ПРЕДКИ ПОКЛАЛИ РАХМано-АРІЙСЬКІ ДУХОВНІ ПРАКТИКИ

Пишаючись цим рахmano-арійським духом ми і нині шануємо предків, ставлячи у приклад величні подвиги Характерників минулого.

Повертаючись до сьогодення та поглядаючи у майбутнє, маємо спитати себе так: а **яку ціль** нестимуть Арії, які придуть в Мир Землі? В новому Апокаліпсисі?

Щоб зрозуміти це варто повернутись до далекого планетарного минулого, до попередніх очищень Землі, де явлені Арії мали такі цілі:

1. **Очищення планетарного Миру від темної яви та слідів її діяльності;**
2. **Формування основ Нового Миру Нової Землі на Законі Творця та його світогляді;**
3. **Утвердження основ Союзу світлих народів в Мирі Землі.**

Але як здійснити поставлені завдання не зруйнувавши Землю і планетарний Мир? Як досягти бажаного розумно і швидко? Тут варто усвідомити наступне:

■ **Перша ціль** досягається енерго-польовими впливами Неба на темну яву в Мирі Землі, руйнуванням полів темних мирських утворень, очищенням нелюдського в суспільстві.

■ **Друга ціль** досягається утвердженням в Земному Мирі основ давнього православного світогляду, який шанує Закон Творця, який формує справедливість у духовному кормлінні ества людей.

■ **Третя ціль** досягається розгортанням духовного навчання, просвітництва, осягненням народами свого значення для Прави, плеканням ними духовної єдності, розумінням стійкості життя у Світлому Ірії через справедливе духовне кормління.

Як і раніше діяльність Аріїв на початках Апокаліпсису буде невидимою та визначатиметься **енерго-польовими** впливами на темну яву та нелюдів.

Вже після цього, після формування певних безпечних умов, явлені Арії будуть мати можливість появи перед людьми, тими хто буде здатен будувати Новий Мир Нової Землі.

Так було з Арієм та Бусом **Ораратою**, який 12 тисяч років тому зіграв визначальну роль в руйнуванні Атлантиди, в проведеному Біблійного Потопу, в започаткуванні Нового Миру Землі. Так, найпевніше, буде і зараз!

ВИХОВАННЯ РАХМано-АРІЙСЬКИМ ДУХОМ ТА ВИСОКИМИ ЗНАННЯМИ ФОРМУЄ УКРАЇНСЬКУ МІЦЬ

То які висновки можна зробити зі сказаного вище? Чи має земне суспільство боятись подій Апокаліпсису та Армогедону?

Відповідь не є однозначною. На даний час земне суспільство, через Суд Господній (а такий вже відбувся), ірійно поділене на **людей** та **нелюдів**. Реакції на планетарні зміни у них будуть різними:

- **Для нелюдів події будуть болісними та дратівливими, бо вони вони є носіями темної яви і всіма силами будуть протиститись змінам;**
- **Для людей світлодушних події будуть відносно безпечними, бо Новий Мир Нової Землі будуватиметься для них, для їх дітей та внуків.**

Головне для людей світлодушних це – витримати умову від Прави і Неба: тримати достатньо високих значень ірійного рівня, не нижче +12 (високої духовності за мірками Прави), який знімає впливи темної яви та забезпечує людську душу від опускання в темну яву.

Бо тільки через просвітництво люди здатні духовно вирости, зрозуміти основи Вселенського життя, керівну роль в ньому Творця і Прави, здатні жити по Закону Творця.

Допомогу в цьому людям нададуть Арії – духовні вчителі з найвищими ірійними рівнями та глибокими знаннями правдивого життя у світлих Мирах Всесвіту.

Чи будемо здатні будувати Новий Мир Нової Землі?

Чи готові прийняти Божих посланців?

Відповіді чекати не довго...

Підготував **Валентин ДЕМ'ЯНОВ**

